

til en Reparation, og derfor andrage nu disse Folk der nede i god Tro Folketinget om at faa dets Støtte til at faa Ministeren til at sætte sig i Bevægelse for at skaffe et Tilskud dertil. Sagen er ikke saa stor, som man maaske kan tænke, thi uagtet Kapellet er temmelig stærkt forfaldet i Øjeblikket, anslaaes den Kapital, der skal bruges til Istandsættelsen, til højst 500 Kr., og det er i Grunden alt, hvad de bede om. Jeg ved nok, at der har været ytre Ønske om at faa en Kapital af Stiftsmidlerne eller af Statskassen lagt hen, af hvilken de kunde tage de aarlige Reparationsudgifter, men naar de kunde faa denne foreløbige Bevilling paa ca. 500 Kr., saa vilde der altid kunne tales om Sagen, saa kan man se, hvor den rette skyldige findes. Nu vil maaske nok baade Finansudvalget og Tinget — og det med en vis Beretigelse — spørge: Men er der da slet intet henlagt til Vedligeholdelse af Kapellet? Dertil maa, saa vidt mig bekendt, svares et bestemt Nej, mig er der intet bekendt derom, og jeg har ikke kunnet faa at vide, at der er henlagt noget som helst til Vedligeholdelsen af Kapellet. Jeg har nok en lille Mistanke om, at de Penge, der komme ind i Kirkebøsserne, mulig skulde bruges dertil, men det er en saa forsvindende Kapital, at det ikke er noget at tale om. Det er oplyst for mig, at det højst andrager en 5—6 Kr. aarlig, og det er alt, hvad der indkommer i disse Bøsser. Det er sagt mig, men jeg indrømmer, at jeg for øvrigt ikke kender dertil, at Beboerne, som benytte Kapellet, ere uformuende og ikke have Raad til at bidrage til Vedligeholdelsen, og de have for øvrigt ikke saa faa smaa Udgifter aarlig, for Eksempel til Klokkeringning, Renholdelse af Kapellet og slige Ting. Hvori Forpligtelsen dertil ligger, ved jeg ikke, men de have en Udgift paa en 60—70 Kr. om Aaret, og det er alt, hvad de kunne bære.

Nu staar altsaa Kapellet og trænger haardt til en Reparation, og der haves ingen Midler til at gøre det for. Der er ingen privat, der har Forpligtelsen, og Befolkningen, der benytter Kapellet, skal være ubemidlet. Provstesyndet har været der og har udsat forskellige Mangler derved, Brandsynet har klaget over, at der er Mangel paa Brandredskaber, og der er endvidere klaget til Herredsfogden over, at Skorstenen er i Stykker, er revnet og ubrugelig. Saaledes er Forholdet for Øjeblikket, og saa spørger jeg, hvad skal der da gøres? Der maa gøres noget, og det maa ikke gerne vare for længe, inden det sker.

Jeg vil tilstaa, at jeg ved intet bedre at gøre end dette, om vi alle kunde enes om at henvise Andragendet til Ministerens Overvejelse. Jeg kan nemlig ikke tro, at den ærede Minister vil nægte sin Medvirking dertil, jeg kan ikke tro, at den ærede Minister vil have, at et Kapel, som er godkendt af Ministeriet, og som til Dels er opført for Statens Penge, rent skal forfalde. Det er saaledes, at det i Øjeblikket regner ned gennem Taget paa Hvælvingerne, og det vil kunne ødelægge den inden føje Tid. Jeg kan derfor kun anbefale Forslaget paa det allerbedste, men jeg skal ikke nægte, at jeg længes efter at høre den ærede Ordførers, men især den ærede Ministers Mening om denne Sag.

Ordføreren (Busk): De ærede Ændringsforslagsstillere skulde slet ikke længes efter at høre mig, jeg har ikke noget at sige til Trøst for de ærede Medlemmer. Jeg har derimod at begynde med en lille Bebrejdelse i al Venskabelighed til det ærede Medlem. Han er selv et meget gammelt Medlem af Finansudvalget og har selv mangfoldige Gange været med til at behandle Andragender. Nu sagde det ærede Medlem, at det vilde i høj Grad interessere ham at høre, hvad Ministeren har svaret i sin Tid, da der indkom et Andragende til ham. Jeg forsikrer det ærede Medlem, at det vilde ogsaa i høj Grad have interesseret Finansudvalget baade at høre og se det, men Ulykken er, at Andragendet kommer til os uden at være ledsaget af de fjerneste Bilag. (Afbrydelse af *Benløkke*). Det er virkelig det ærede Medlems Fejl. Det ærede Medlem burde have søgt at faa Ministeriets Svar. Hvis det muligvis er bortkommet der nede paa Egnen, have de selvfølgelig i Ministeriet en Afskrift af det Svar, det i sin Tid har givet paa Andragendet, og det ærede Medlem ved lige saa godt som jeg, at i de Svar, som Ministeriet giver, ligger der mange Gange en god Oplysning om, hvorledes Ministeren stiller sig til en Sag. Selv om Ministeren ogsaa siger nej, saa gives Svaret i saa forskellige Former, at man deraf kan danne sig et Skøn. Det ærede Medlem vilde have tjent disse Folk, naar han havde sørget for at ledsage dette Andragende med Bilag og navnlig med Ministeriets afslaaende Svar; det ved det ærede Medlem som gammelt Finansudvalgsmedlem saa godt som nogen.

Hvad saa selve Sagen angaar, saa tror jeg, at jeg paa hele Udvalgets Vegne kan sige, hvorfor vi efter de Oplysninger, der forelaa, alene af den Grund helst vilde